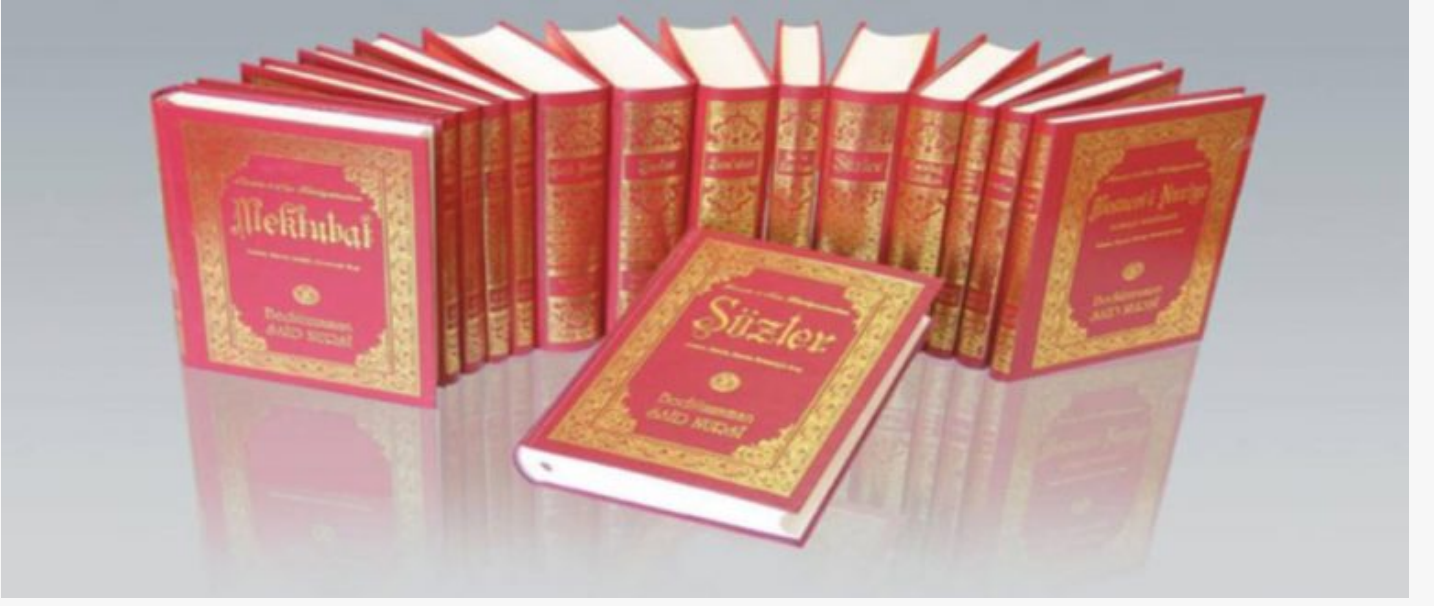

Bediüzzaman, niçin Risale-i Nur'a ait kerametleri yazmış ve neşretmiştir?

Aziz, sıddık, metin, sarsılmaz, sebatkar, fedakar, vefadar kardeşlerim, Bilirsiniz ki, Ankara ehl-i vukufu Risale-i Nur a ait kerametleri ve işaret-i gaybiyeleri inkar edememişler. Yalnız, yanlış olarak o kerametlerde beni hissedar zannedip itiraz ederek, "Böyle şeyler kitapta yazılmamalıydı, keramet izhar edilmez" diye hafif bir tenkide mukabil, müdafaatımda onlara cevaben demiştim ki:

Onlar bana ait değil ve o kerametlere sahip olmak benim haddim değil. Belki Kur'ân ın mucize-i manevyesinin tereşsuhatı ve lem alarıdır ki, hakiki bir tefsiri olan Risale-i Nur da kerametler şeklini alarak şakirtlerinin kuvve-i maneviyelerini takviye etmek için, ikramat-ı İlahiye nev indendir. İkrâm ise, izharı bir şükürdür, caizdir, hem makbuldür. Şimdi ehemmiyetli bir sebebe binaen cevabı bir parça izah edeceğim. Ve, "Niçin izhar ediyorum? Ve niçin bu noktada bu kadar taahhüd yapıyorum? Ve niçin birkaç aydır bu mevzuda çok ileri gidiyorum? Ekser mektuplar o keramete bakıyor?" diye sual edildi.

Elcevap: Risale-i Nur'un hizmet-i imaniyesinde bu zamanda binler tahribatçılara mukabil yüz binler tamiratçı lazım gelirken, hem benimle laakal yüzer katip ve yardımcı bulunmak ihtiyaç varken, değil çekinmek ve temas etmemek, belki millet ve ehl-i idare takdirle ve teşvikle yardım ve temas etmek zaruri iken ve o hizmet-i imaniye hayat-ı bakiyeye baktığı için hayat-ı faniyenin meşgalelerine ve faydalarına tercih etmek ehl-i imana vacip iken, kendimi misal olarak derim ki:

Beni herşeyden ve temastan ve yardımcılarından men etmekle beraber, aleyhimizde olanlar bütün kuvvetleriyle arkadaşlarımın kuvve-i maneviyelerini kırmak ve benden ve Risale-i Nur dan soğutmak ve benim gibi ihtiyar, hasta, zayıf, garip, kimsesiz bir biçareye, binler adamın göreceği vazifeyi başına yüklemek ve bu tecrid ve tazyiklerde maddi bir hastalık nev inde insanlarla temas ve ihtilattan çekilmeye mecbur olmak, hem o derece tesirli bir tarzda halkları ürküttürmek ki, en ziyade merbut görülen bazı dostların bana selam vermemek, hatta bazı namazı da terk etmek derecesinde ürkütmekle kuvve-i maneviyeyi kırmak cihetleriyle ve sebepleriyle., ihtiyarım haricinde bütün o manilere karşı, Risale-i Nur şakirtlerinin kuvve-i maneviyelerinin takviyesine medar ikramat-ı İlahiyyeyi beyan ederek Risale-i Nur etrafında manevi bir taahhüd yaptırmak ve Risale-i Nur kendi kendine, tek başıyla, başkalarına muhtaç olmayarak, bir ordu kadar kuvvetli olduğunu göstermek hikmetiyle bu çeşit şeyler bana yazdırılmış. Yoksa-haşa-kendimizi satmak ve beğendirmek ve temeddüh etmek, hodfuruşluk etmek ise, Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir esası olan ihlas sırrını bozmaktır.

İnşallah, Risale-i Nur kendi kendine, hem kendini müdafa ettiği, hem kıymetini tam gösterdiği gibi, bizi de manen müdafa edip kusurlarımızı affettirmeye vesile olacaktır.

